

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl jako soud odvolací v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Ing. Martiny Lacinové a soudkyní JUDr. Jaroslavy Štítkovcové a JUDr. Ivety Jiříkové ve věci žalobce [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného Mgr. Přemyslem Pechlátém, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Heydukova 505/3, proti žalovanému **Zemědělskému družstvu Podkleťan Křemže**, IČ 00109959, se sídlem Chlum 178, 382 03 Křemže, zastoupenému JUDr. Milanem Šišolákem, advokátem se sídlem v Českých Budějovicích, Biskupská 1, o upuštění od nerovného zacházení a zaplacení 51.997,- Kč s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Okresního soudu v Českém Krumlově ze dne 19.12.2014 č.j. 7 C 268/2012-371,

t a k t o :

Rozsudek soudu prvního stupně se **p o t v r z u j e**.

Žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradě nákladů odvolacího řízení 8.421,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Milana Šišoláka, advokáta v Českých Budějovicích.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným rozsudkem soud prvního stupně zamítl žalobu, aby žalovaný byl povinen upustit od nerovného zacházení se žalobcem projevujícího se v odlišném způsobu nastavení úkolové mzdy na různých pracovištích žalovaného, zejména v nastavení způsobu stanovení výše úkolové mzdy žalobce jako ošetřovatele skotu v teletníku Třísov oproti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím na obdobných pozicích v ošetřovně mladého skotu Chlum (výrok I.). Ve výroku II. soud zamítl žalobu, aby žalovaný byl povinen odstranit následky nerovného zacházení se žalobcem tím, že mu zaplatí 51.997,- Kč s příslušnými úroky z prodlení. O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto ve výroku III. tak, že žalobce je povinen zaplatit žalovanému na náhradu nákladů řízení 36.713,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku. Soud žalobci uložil také povinnost zaplatit České republice na účet Okresního soudu v Českém Krumlově náhradu nákladů řízení státu ve výši 12.601,18 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.).

Žalobce se podanou žalobou po její soudem připuštěné změně domáhal podle § 16 odst. 1 zákoníku práce, aby žalovaný byl povinen upustit od nerovného zacházení se žalobcem, které se projevuje zejména ve způsobu stanovení výše úkolové mzdy žalobce oproti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím na obdobné pozici, zejména oproti zaměstnancům v ošetřovně mladého skotu Chlum (dále jen OMD Chlum). Současně požadoval, aby žalovaný byl povinen odstranit následky nerovného zacházení se žalobcem tím, že mu zaplatí 51.997,- Kč s příslušnými úroky z prodlení, což představuje rozdíl mezi mzdou vyplacenou žalobci v měsících únor až červen 2012, oproti mzdě, kterou měl pobírat podle vnitřního předpisu platného pro rok 2011 či podle předpisu, na základě kterého jsou od roku 2012 odměňováni ostatní zaměstnanci pracující na obdobných pozicích. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil, diskriminaci žalobce vyloučil. Pokud byly v minulosti provedeny na pracovišti žalobce mzdové změny, pak tyto změny byly věcně odůvodněny oprávněným účelem a prostředky k dosažení těchto změn byly přiměřené a nezbytné. Soud prvního stupně po provedeném dokazování vyšel ze zjištění, že žalobce pracuje u žalovaného jako ošetřovatel v teletníku Třísov a je odměňován v souladu s vnitřním předpisem žalovaného, tedy odměnou 100,- Kč na 100 kg přírůstku. Soud prvního stupně s ohledem na pracovní zařazení, výkon práce a odměňování žalobce neshledal, že by žalovaný se žalobcem zacházel nerovně a že tato nerovnost měla být způsobena odlišným nastavením úkolové mzdy žalobce proti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím na obdobných pozicích. Mezi účastníky řízení bylo nesporné, že mzda žalobce byla vypočtena správně podle vnitřního mzdového předpisu platného od února 2012. Mzda žalobce v roce 2012 oproti roku 2011 a předchozím obdobím skutečně poklesla. Soud prvního stupně vycházel z provedeného dokazování, a to znaleckých posudků znalce doc. Ing. Maršálka, CSc. a znalce Václava Buška a ze svědeckých výpovědí slyšených svědků. Účetní žalovaného, paní [REDAKCE], stejně jako někteří další svědci potvrdili, jaké jsou tvorby zásad odměňování v živočišné výrobě a potvrdili, že výjimečně dochází i ke snižování mezd v jednotlivých provozech. Soud prvního stupně k porovnání práce žalobce v teletníku Třísov a práce ostatních zaměstnanců žalovaného v OMD Chlum nechal zpracovat znalecký posudek znalce Ing. Maršálka, z jehož závěrů především vychází. Dle závěrů tohoto znalce, které potvrdil i v ústním posudku, jsou provozy žalovaného v Třísově a OMD Chlum odlišné z hlediska pracovní náročnosti i požadavků na bezpečnost práce a nelze stanovit společnou rovnici zahrnující množství

vynaložené práce a dosaženého přírůstku, které by bylo možné použít pro výpočet mzdy v obou provozech. Práce v teletníku Třisov je fyzicky náročnější, avšak z hlediska manipulace se zvířaty a bezpečnosti v práci jsou v obou chovech naprosto odlišné požadavky. Soud prvního stupně dále vycházel z položkového opisu mezd žalobce a jeho střídajících pracovníků v roce 2012, když z listinných důkazů bylo zjištěno, že mzdy střídačů, kteří pracovali v teletníku Třisov, jsou v téměř shodné výši jako je mzda žalobce. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že žalovaný svým postupem zajišťuje rovné zacházení se zaměstnanci vykonávajícími práce ošetřovatele v teletníku Třisov (žalobce a střídači) a pracovníky OMD Chlum. S těmito závěry žalobu v plném rozsahu zamítl, neboť žalobce dovozoval nárok na zaplacení mzdy do výše dle mzdového předpisu platného pro pracovníky OMD Chlum. Procesně úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení spočívajících v nákladech na právní zastoupení advokátem. Žalobci pak podle § 148 odst. 1 o.s.ř. uložil povinnost zaplatit státu náklady na znalečné a svědečné.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce odvolání z důvodů uvedených v ust. § 205 odst. 2 písm. e) a g) o.s.ř., tedy z důvodů, že soud prvního stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a že jeho rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Žalobce uvádí, že jedinou spornou skutečností mezi účastníky, ke které mělo být a do značné míry bylo nalézacím soudem vedeno dokazování, byla otázka srovnatelnosti (přesněji stejnosti či stejné hodnoty) pracovních pozic ošetřovatele skotu na pracovišti teletník Třisov a ošetřovatele skotu na pracovišti OMD Chlum. Soud prvního stupně vychází ze znaleckého posudku doc. Ing. Maršálka, který označil za rozhodující pro zamítnutí žaloby. Za stěžejní považuje vyjádření znalce, dle kterého jsou oba porovnávané provozy navzájem odlišné z hlediska pracovní činnosti i z hlediska požadavků na bezpečnost práce. Žalobce má za to, že znalec se tímto způsobem vyjádřil k otázce srovnatelnosti posuzovaných pozic spíše za hranou své kompetence, neboť hodnocení této otázky je otázkou právní, nikoli znaleckou – odbornou. Pokud soud vycházel ze znaleckého posudku znalce Maršálka, pak měl přihlédnout k jeho vyjádření, že pracovní činnosti jsou v zásadě stejně u všech druhů hospodářských zvířat. Všude se stele, kydá a podobně, to je ošetřovatelská práce. Žalobce má za to, že obě srovnávané pracovní pozice mají obdobné charakterové znaky obsažené v ust. § 110 odst. 2 až 5 zákoníku práce. Dle žalobce se jedná o stejný druh práce, přinejmenším však o práci stejné hodnoty jak na pracovišti v teletníku v Třisově, tak v OMD Chlum. Žalobce dále poukazuje na nepřezkoumatelnost rozsudku soudu prvního stupně, když znalec se vyjádřil pouze k některým z hledisek hodnocení stejnosti pracovní pozice ve smyslu § 110 zákoníku práce. Žalobce dále poukazuje na to, že soud prvního stupně v rámci hodnocení provedených důkazů uvedl, že nehodnotil nákresy teletníku Třisov a pracoviště OMD Chlum, nesprávné je i hodnocení soudu, pokud jde o obsah výpovědi svědka [REDACTED]. Stejně tak poukazuje na skutečnost, že prémiová složka mzdy u žalovaného je v podstatě složkou, která je pravidelnou součástí mzdy, neboť je automaticky vyplácena. Žalobce proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil okresnímu soudu k doplnění dokazování a novému rozhodnutí.

Žalovaný k odvolání žalobce uvedl, že soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku poměrně podrobně rozvádí, jaké jednotlivé důkazy provedl a s jakým závěrem, když

v závěru odůvodnění rozsudku blíže rozvádí svá skutková zjištění a právní hodnocení věci. Soud prvního stupně pochopitelně vycházel především ze znaleckého posudku znalce doc. Ing. Maršálka, když závěr znalce je dle názoru žalovaného správný, a jedná se o hodnocení, které je otázkou znaleckou, nikoli otázkou právní. Žalovaný poukazuje na skutečnost, že i znalec Bušek ve svém znaleckém posudku uvedl, že posudek vypracovaný doc. Ing. Maršálkem je velmi precizní včetně jeho závěrů. Soud prvního stupně podle názoru žalovaného v napadeném rozsudku logicky a pochopitelně popisuje svá hodnocení důkazů, vysvětluje, z jakých důkazů zejména vycházel ve vazbě na své konečné rozhodnutí. Není pravdou ani vyjádření žalobce, že by snad žádnému ze zaměstnanců žalovaného nebyla nikdy v minulosti mzda snížena. Například svědkyně [REDAKCE] ve své výpovědi uvedla, že v minulosti došlo ke snížení příjmu v kravíně Chlum. Tato svědkyně rovněž vypověděla, že před úpravou mzdového předpisu došlo v teletníku Třísov k nárůstu mzdy oproti ostatním zaměstnancům živočišné výroby o několik tisíc korun. Jestliže tedy žalovaný v minulosti provedl na pracovišti žalobce příslušné mzdové změny, pak tyto byly věcně odůvodněny oprávněným účelem a prostředky k dosažení těchto změn byly přiměřené a nezbytné. Za takové situace však nejde podle právní úpravy o nerovné nebo diskriminační zacházení se zaměstnanci. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek jako věcně správný potvrdil a žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému náklady odvolacího řízení.

Po zjištění, že odvolání žalobce bylo podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a je přípustné, odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212 odst. 1 o.s.ř. a dospěl k závěru, že odvolání žalobce není důvodné.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zaměstnavatelé jsou povinni zajišťovat rovné zacházení se všemi zaměstnanci, pokud jde o jejich pracovní podmínky, odměňování za práci a o poskytování jiných peněžitých plnění a plnění peněžité hodnoty, o odbornou přípravu a o příležitost dosáhnout funkčního nebo jiného postupu v zaměstnání.

Žalobce se podanou žalobou domáhal ve smyslu § 16 odst. 1 zákoníku práce, aby žalovanému byla uložena povinnost upustit od nerovného zacházení se žalobcem, které spočívalo v odlišném způsobu nastavení úkolové mzdy žalobce jako ošetřovatele skotu v teletníku Třísov oproti zaměstnancům žalovaného pracujícím na pozici ošetřovatele skotu v OMD Chlum. Ze stejných důvodů pak požadoval, aby žalovanému byla uložena povinnost odstranit následky nerovného zacházení s tím, že mu zaplatí 51.997,- Kč s příslušnými úroky z prodlení. Žalobce nesouhlasil především s tím, že mu vnitřním mzdovým předpisem žalovaného byla od února 2012 snížena úkolová mzda, která byla v roce 2011 nastavena v teletníku Třísov v základní sazbě 100,- Kč za 100 kg přírůstku oproti roku 2011, kdy byla základní sazba za přírůstek 150,- Kč za 100 kg a dále 50,- Kč prémie za 100 kg přírůstku. V OMD Chlum je odměna stanovena v roce 2012 dle přírůstku 134,- Kč za 100 kg a prémie 43,- Kč za 100 kg u býků a u jalovic 125,- Kč za 100 kg a prémie 23,- Kč za jeden kg. Žalovaná částka představuje rozdíl mezi mzdou vyplacenou žalobci v období únor až červen 2012 oproti mzdě, na kterou by žalobce měl nárok, pokud by nedošlo ke změně vnitřního mzdového předpisu, tedy dle kritérií stanovených pro rok 2011.

Odvolací soud podle § 213 o.s.ř. doplnil dokazování pravidly odměňování žalovaného platnými pro rok 2011 a pro rok 2012, zejména pravidly odměňování v živočišné výrobě. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že pravidla odměňování pro rok 2011 byla platná od 1.1.2011, pravidla odměňování pro rok 2012 byla platná od 1.2.2012. Pokud jde o odměňování v živočišné výrobě, pak ke změně pravidel nedošlo pouze u žalobce, u kterého došlo ke snížení sazby úkolové mzdy ze 150,- Kč na 100 kg přírůstku na částku 100,- Kč na 100 kg přírůstku a v roce 2012 již nemá stanovené prémie, ale došlo ke snížení i u jiných provozů, například v kravíně Mříč došlo ke snížení odměny stanovené hodinovou sazbou z částky 60,10 Kč v roce 2011 na částku 56,50 Kč v roce 2012. Stejně tak došlo ke snížení ošetřovatelů ostatního skotu v OMD Stupná, a to u sazby za zajištění březosti po první inseminaci z částky 490,- Kč na jeden kus na částku 430,- Kč na jeden kus a u sazby za zajištění březosti po druhé a další inseminaci z částky 410,- Kč na kus na částku 390,- Kč/kus v roce 2012. Z pravidel odměňování v živočišné výrobě rovněž vyplývá, že prémie jsou u žalovaného stanoveny pouze pro některé z jeho provozů a nepobírají je automaticky všichni zaměstnanci žalovaného v živočišné výrobě.

Odvolací soud po přezkoumání věci a doplnění dokazování dospěl k závěru, že soud prvního stupně řádně zjistil skutkový stav věci a tento skutkový stav také správně právně posoudil. Odvolací důvody uplatněné žalobcem nebyly dle odvolacího soudu naplněny a nebyly zjištěny ani žádné jiné vady řízení, které by měly za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Žalobce se domáhal svého nároku s odkazem na ust. § 16 odst. 1 zákoníku práce, když tvrdil, že ze strany žalovaného dochází k nerovnému zacházení se žalobcem oproti ostatním zaměstnancům žalovaného pracujícím v OMD Chlum, pokud jde o stanovení úkolové mzdy. Soud prvního stupně proto správně posuzoval, zda pracoviště žalovaného v teletníku Třísov a pracoviště žalovaného v OMD Chlum jsou pracoviště srovnatelná a zda tedy práce vykonávaná žalobcem a práce vykonávaná zaměstnanci žalovaného v OMD Chlum jsou pracemi stejnými či pracemi stejné hodnoty ve smyslu § 110 zákoníku práce. Odvolací soud sdílí závěr soudu prvního stupně v tom, že posouzení náročnosti provozu žalovaného v teletníku v Třísově a OMD Chlum je otázkou znaleckou, neboť k jejímu posouzení je třeba odborných znalostí. Nelze proto vytýkat soudu prvního stupně, že při hodnocení věci vycházel především ze závěrů znaleckého posudku znalce doc. Ing. Maršálka, CSc. Soudní znalec vypracoval znalecký posudek dle pokynu soudu, své závěry potvrdil ústní výpovědí jako znalec před soudem, i odvolací soud proto vychází ze závěrů znalce, že ačkoliv se jedná o podobné provozy (ošetřování zvířat), jsou v každém z nich odlišné pracovní podmínky, které ovlivňují množství i náročnost vynaložené práce. Ačkoli na obou pracovištích je výsledkem pracovního procesu množství ošetřovaných zvířat a jejich hmotnostní přírůstek, není možné považovat oba provozy z hlediska pracovní náročnosti za srovnatelné. Nelze proto stanovit společnou rovnici zahrnující množství vynaložené práce a dosaženého přírůstku, které by bylo možné použít pro výpočet mzdy v obou provozech. Nic na tom nemění skutečnost, že dle hodnocení žalovaného i znalce žalobce vykonává svoji práci dobře a zodpovědně v odpovídající kvalitě. Se závěry znalce Ing. Maršálka není v rozporu ani znalecký posudek zpracovaný na žádost žalobce znalcem Václavem Buškem. Odvolací soud vychází i z dalších důkazů provedených soudem prvního stupně a zjištění, které z těchto důkazů učinil. Ze sumáře průměrů za práce za rok 2012 bylo zjištěno, že v profesi pracovníků žalovaného u

skotu činil průměrný hodinový příjem 108,36 Kč, jednalo se o čtvrtý nejvyšší průměr. Vyšší hodinový průměr měli pouze THP pracovníci a traktoristé. Žalobce dosahoval v roce 2012 průměrné hodinové mzdy 107,88 Kč. Oproti tomu v roce 2011 žalobce dosahoval průměrné hodinové mzdy 165,19 Kč, vyšší hodinový průměr v roce 2011 měl pouze předseda žalovaného. Tomu odpovídá i výpověď slyšené svědkyně [REDAKCE], mzdové účetní žalovaného. Z výpovědi této svědkyně bylo zjištěno, že plat žalobce v minulosti byl oproti ostatním zaměstnancům žalovaného v živočišné výrobě vyšší o několik tisíc. Odměňování musí být spravedlivé, u žalovaného se vždy po roce hodnotí charakteristika jednotlivých stájí a mzda se posuzuje podle ní. Odměňování se nastavuje tak, aby bylo spravedlivé, nelze postupovat tak, aby jeden zaměstnanec byl odměňován lépe. Svědkyně potvrdila snížení mezd například v kravíně v Chlumu. Také další slyšení svědci potvrdili, že v minulosti docházelo ke stanovení nových pravidel odměňování, když úprava úkolové mzdy proběhla v kravíně v Chlumu a v OMD ve Stupné. Za podstatné považuje odvolací soud stejně jako soud prvního stupně zjištění, že mzda pracovníků střídajících žalobce v roce 2012 v teletníku v Třísově byla stanovena stejně jako mzda žalobce, nedocházelo tedy k nerovnému zacházení mezi žalobcem a jinými pracovníky žalovaného pracujícími na stejném pracovišti v teletníku v Třísově. Pro závěr soudu o tom, že provozy žalovaného v Třísově a v OMD Chlum nejsou zcela srovnatelné z hlediska pracovní náročnosti i požadavku na bezpečnost práce, svědčí i to, že v těchto stájích se ošetřují dvě různé kategorie zvířat, v teletníku v Třísově telata ve věku od tří měsíců, v OMD Chlum býci a jalovice. Z výpočtu dobytčích jednotek bylo zjištěno, že v roce 2012 měl žalobce v teletníku Třísov na starosti průměrně 171,673 dobytčích jednotek, zatímco zaměstnanec pracující v OMD Chlum ve stejné době ošetřoval 263,660 dobytčích jednotek. Odvolací soud proto stejně jako soud prvního stupně dospěl k závěru, že práce žalobce jako ošetřovatele skotu v teletníku Třísov není z hlediska mzdového srovnatelná s prací ošetřovatele skotu v OMD Chlum. Pokud žalovaný vnitřním mzdovým předpisem stanovil odlišnou sazbu úkolové mzdy pro žalobce pracujícího v teletníku Třísov oproti jiným zaměstnancům žalovaného pracujícím v OMD Chlum, pak nelze učinit závěr, že by se ze strany žalovaného jednalo o nerovné zacházení v oblasti odměňování ve smyslu § 16 odst. 1 a § 110 zákoníku práce. Pokud soud prvního stupně s těmito závěry žalobu v obou nárocích jako nedůvodnou zamítl, byl jeho postup správný. Za vadu řízení nepovažuje odvolací soud ani to, že soud prvního stupně pro nadbytečnost neprovedl důkaz ohledáním stájí, neboť posouzení náročnosti práce v obou provozech i s ohledem na situaci v těchto stájích a jejich provoz bylo provedeno již ve znaleckém posudku znalce doc. Ing. Maršálka, CSc. Stejně tak nepovažuje odvolací soud za vadu řízení, pokud soud prvního stupně nehodnotil samostatně jako důkaz nákresey pracovišť teletníku v Třísově a v OMD Chlum.

Ze všech shora uvedených důvodů odvolací soud napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil.

Výrok o náhradě nákladů odvolacího řízení vyplývá z ust. § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. za situace, kdy žalobce nebyl v odvolacím řízení úspěšný. Je proto povinen nahradit žalovanému náklady odvolacího řízení, které představují náklady na jeho právní zastoupení advokátem. Právní zástupce žalovaného vykonal v odvolacím řízení dva úkony

právní služby (vyjádření k odvolání, účast u odvolacího jednání), náleží mu proto odměna ve výši 2x 3.180,- Kč dle § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. K odměně náleží dva režijní paušály po 300,- Kč a 21 % DPH, celkem jde o částku 8.421,60 Kč. V souladu s ust. § 160 odst. 1 o.s.ř. a § 149 odst. 1 o.s.ř. bylo žalobci uloženo, aby náklady odvolacího řízení zaplatil žalovanému do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce JUDr. Milana Šišoláka, advokáta v Českých Budějovicích.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání za podmínek § 237 o.s.ř. podané do dvou měsíců od doručení rozhodnutí odvolacího soudu k Nejvyššímu soudu ČR v Brně u Okresního soudu v Českém Krumlově.

Nebude-li povinný plnit dobrovolně tímto rozsudkem mu uloženou povinnost, může být rozhodnutí k návrhu oprávněného vykonáno.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 28. července 2015

Mgr. Ing. Martina L a c i n o v á , v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Švepešová